

[Harald Nielsen.]

fattet Radio Mercurs virksomhed, endsige annoncering i denne radio, som noget i retning af forbryderisk virksomhed, der burde straffes. Hvordan skulle befolkningen også få den opfattelse, når de har været vidne til, at selv landets statsminister har kunnet tillade sig at benytte Radio Mercur, jeg tror, det var ved en eller anden udsendelse i velgørende øjemed, og når selv et agtværdigt blad som Aktuelt, så vidt jeg ved, leverer stof til udsendelserne? Men naturligvis, vi erkender, at det, der foregår, er i strid med de internationale forpligtelser, vi på dette område har påtaget os, og derfor må ordnede forhold bringes til veje, men det ville rigtignok være bedst for os, om vi kunne gøre dette, uden at det bliver nødvendigt af kriminalisere handlinger, som den almindelige borger i hvert fald indtil i dag har haft svært ved at erkende som egentlig strafbare.

Hvis vi skal finde en anden udvej, må vi gøre os klart, hvad årsagen er til, at vi i dag har en Radio Mercur. Årsagen må ganske enkelt være den, at der har været og er et behov for annoncering gennem radiospredning, og dette behov har statsradiofonien ikke villet imødekomme, da den har ment, at det lå uden for rammerne for, hvad en statsradiofoni burde beskæftige sig med. Jeg skal ikke kritisere denne holdning; den kan jeg finde ganske rimelig, men det er en almindelig erfarings sag, at er der et stærkt behov, som ikke kan imødekommes efter de gældende regler, bryder livet sig selv vej. Nu har vi altså, hvad enten vi synes om det eller ej, annoncering i æteren og desværre altså i strid med de internationale konventioner om radiospredning, som vi er forpligtet til at skaffe overholdt.

Der er for mig ingen tvivl om, at der er en anden vej. Der er den vej, at man giver en privat sender koncession på reklameudsendelser. Så føler jeg mig overbevist om, at så er der ikke længere basis for illegale sendere, så vil de forsvinde af sig selv, og så behøver vi ikke at gennemføre det lovforslag, vi her behandler. Dermed er jeg nået frem til det lovforslag, som vi har fremsat fra de konservatives og venstres side, og som jeg altså ikke må tale om nu, men skal sige noget om, når vi

kommer til første behandling af dette lovforslag.

Hanne Budtz: Mit parti er ikke helt på bølgelængde med det lovforslag, som den højtærede minister for offentlige arbejder har fremsat. Den højtærede minister synes i sin fremsættelsestale at gå ud fra, at landet stander i våde. Det siges, at lovforslaget må gennemføres, fordi en bestående privat-sender fra internationalt farvand rummer fare for undergravning af vor retsorden, at dens udsendelser må standses, fordi de er rettet imod Danmark, og fordi denne sender er uden noget lands myndighed eller kontrol.

Ja, uha, man bliver helt bange, for det er en fare, vi lever i, kan vi forstå, men vi vil alligevel foreslå, at vi tager det hele lidt med ro og gennemgår sagen meget nøje, for det vil jeg da gerne understrege: naturligvis vil det konservative folkeparti ikke være med til at udsætte vor retsorden for fare. Jeg har da også forstået, at den bestående sender hidtil overhovedet ikke har forstyrret nogen som helst dansk eller fremmed sender, og at det par millioner medborgere, som har lyttet til tonerne fra Øresund, heller ikke har været i fare. Der kunne da højst blive tale om fare for påvirkning, men den højtærede minister forsikrer jo, at det alene er tekniske årsager, der tvinger ham til at fremsætte lovforslaget, og at det så alligevel passer godt sammen med vor kulturelle ministers planer, er så en anden sag, vi senere skal vende tilbage til.

Men lovforslaget har virkelig en så omfattende karakter, at man næsten føler sig på allerhøjeste straffeplan. Så få ord lovforslaget end indeholder, er det dog af meget principiel rækkevidde. Jeg kan naturligvis midt i det hele, og det kan min gruppe også, glæde mig over, at vi har særdeles god tid til at gennemgå det. Lovforslaget er fremsat så sent som den 3. april, altså længe efter den skæringsdato, den 15. marts, som er sluttermin for fremsættelse af lovforslag, der skal forventes vedtaget i denne samling, medmindre der er enighed mellem partierne om at fravige den aftale, der foreligger mellem den høje regering på den ene side og partierne her i salen på den anden side, så har vi da også sommeren og